

Δικαιοδοσίες ναι, αλλά μέ ένότητα!

Η ένότητα τῆς πίστεως στήν Ἐκκλησία εἶναι καί ένότητα ἀγάπης καί ένότητα ἐκκλησιαστικῆς κοινωίας. Ὄταν φθάνη μία τοπική Ἐκκλησία νά κηρύττη ἀκοινωνήτη ἄλλη τοπική Ἐκκλησία καί νά τήν διαγράφη ἀπό τά λειτουργικά της δίπτυχα, τότε ἔχουμε ἀρχή ὀδύνων ἐκκλησιαστικῶν, δηλαδή, ἀφορμή **σχισμάτων** καί ἀναταραχῶν.

• Αὐτή τή στιγμή ἡ πολυάνθρωπος Ἐκκλησία τῆς **Ρωσίας** καί ἡ πρωτόθρονος Ἐκκλησία τῆς **Κωνσταντινουπόλεως**, τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, εὐρίσκονται σέ πρωτοφανή ἀντιπαράθεσι. Ἀφορμή ἡ χορήγησης τοῦ **οὐκρανικοῦ αὐτοκεφάλου**. Μέ τήν ἀπόφασι δέ πού ἔλαβε ἐσπευσμένα ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στίς 12 Ὀκτωβρ., στή θλιβερή ὑπάρχουσα ἀντιπαράθεσι ὑπεισέρχεται καί ἡ δική μας Ἐκκλησία.

Ἦδη ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας διεμήνυσε, ὅτι, ἀφ' ἧς στιγμῆς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν μνημονεύση στή θ. Λειτουργία τόν προεστῶτα τῆς παράταξεως στήν Οὐκρανία, πού ἔλαβε τήν αὐτοκεφαλία, θά διακόψη τήν **ἐκκλησιαστική κοινωία** καί μέ τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος!

• Πολλά ἐπιχειρήματα θεολογικά καί ἐκκλησιαστικά ἔχουν γραφῆ, ὅτι δέν ἔπρεπε νά δοθῆ ἡ αὐτοκεφαλία στήν Οὐκρανία, ὄχι διότι τό αὐτοκέφαλο δέν τό χορηγεῖ ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, οὔτε διότι μία Ἐκκλησία ἐνός ἔθνους δέν δικαιούται αὐτοκεφαλία, ἀλλά διότι αὐτοί στούς ὁποίους χορηγήθηκε ἀποτελοῦν **μειοψηφία** στό σῶμα τῆς Οὐκρανικῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλά καί γιά ἄλλο λόγο: Οἱ λαβόντες τήν αὐτοκεφαλία ἦσαν πρίν **καθηρημένοι** ἀπό τό Πατριαρχεῖο τῆς Ρωσίας, κάτι πού εἶχε ἀποδεχθῆ καί ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως κ. Βαρθολμαῖος.

• Ἄν ἡ αὐτοκεφαλία στήν Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας δινόταν μέ **συνεννόησι** τῶν δύο Πατριαρχῶν, Κωνσταντινουπόλεως καί Ρωσίας, καί συγκατάθεσι καί τῶν λοιπῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, τότε οὐδεμία ἀφορμή σχίσματος θά ὑπῆρχε. Τώρα, ἀσχέτως **πολιτικῶν παραγόντων**, πού τυχόν ἀνέμιχθησαν στήν ὑπόθεσι, ἡ Ρωσία ὄχι μόνο θέλει νά διατηρήση τήν ἐπιρροή της στήν Οὐκρανία, ἀλλά ἀπό ἀντίδρασι θά ὑπεισέρχεται καί στίς δικαιοδοσίες ἄλλων Ἐκκλησιῶν.

• Ὑπάρχουν τρεῖς κίνδυνοι: Ὁ ἕνας, στήν **Οὐκρανία** νά ἀυξηθοῦν τά **σχίσματα**, ἀντί νά ἐπέλθῃ ἡ ένότητα. Ὁ ἄλλος, στόν Ἑλλαδικό χῶρο νά δημιουργηθοῦν σχίσματα ἢ νά ἀυξηθοῦν οἱ **ἀποτειχίσεις**. Ὁ τρίτος, ὁ Ρωσικός ἐκκλησιαστικός **ἱμπεριαλισμός** νά εἰσβάλη παντοῦ.

• Μερικά κείμενα, γραμμένα μέ πόνο, ἀξίζει νά μελετηθοῦν, ἔστω καί ἂν δέν ἐκφράζουν ὅμοιες ἀπόψεις, ὅπως ἡ ἐπιστολή τοῦ **Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου**, ἡ νομοκανονική μελέτη τοῦ Μητροπ. **Πειραιῶς π. Σεραφεῖμ**, ἡ ἐπιστολή τοῦ Μητροπολίτου **Ν. Σμύρνης π. Συμεῶν** πρὸς τόν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί τούς Μητροπολίτες τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί ἡ πρώτη ἐπιστολή τοῦ **Πισιδίας π. Σωτηρίου** (σπουδαίου ἱεραποστόλου).

• Ἄν δέν εἶναι δυνατόν νά συμφωνήσουμε γιά τό Οὐκρανικό, ἄς κρατήσουμε τήν **ένότητα**. «*Ἐπί πᾶσι δέ τούτοις τήν ἀγάπην, ἣτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος. Καί ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καί ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σῶματι*» (Κολοσ. γ' 14-15).